

Arrest

nr. 230 382 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat G. KLAPWIJK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraaks staatsburger, geboren op 16 januari 1988 te Bagdad. U bent Arabier van etnische origine. Uw vader is Arabier, uw moeder Koerd. U bent moslim maar niet praktiserend. U hebt geen broers of zussen. In Irak woonde u in Bagdad, Adhamiya, wijk Tunis.

In 2006 ging u met uw ouders naar Egypte omwille van het sektarisch geweld dat toen heerste. Uw vaders auto werd toen ook gestolen. U studeerde architectuur in Egypte.

In 2012 ging u als grafisch ontwerper aan de slag bij de televisiezender Al Baghdadia, die bekend stond als kritisch ten opzichte van de Iraakse regering en uitzond vanuit Egypte. Later nam u er de functie van programma planner voor het politiek programma studio 9 bij.

In 2014 kwam de zender in de problemen en diende deze te stoppen. Uw werkvergunning in Egypte liep af en u kon er niet langer blijven. Wegens de slechte situatie in Irak op dat moment besloot u niet naar Irak te gaan, maar naar Zweden te vertrekken. U diende er een asielaanvraag in. Op een gegeven moment kon de zender opnieuw opstarten na een verzoening tussen de directie en de Iraakse regering. U werd teruggeroepen naar uw werk. Omdat uw asielaanvraag in Zweden nog lopende was en uw werkgever een visum naar Egypte voor u regelde, besloot u terug te keren.

2 jaar later kwam de zender opnieuw in de problemen. De Egyptische autoriteiten sloten het kanaal af. In Irak bleven de kantoren van Al Baghdadia voorlopig open. U keerde daarom naar Bagdad terug eind april, begin mei 2016. U verbleef er kort na aankomst bij uw oom langs vaderszijde en huurde nadien een appartement in de straat Falastin. U ging er nog werken, maar eigenlijk was het eerder wachten op een uitkomst, aangezien er niet meer kon worden uitgezonden. Toen in juni 2016 ook de kantoren in Bagdad de deuren sloten nam u contact op met een vriend die bij de zender Al Rasheed werkte. U kon er een test doen en aan de slag gaan als graficus.

Op een gegeven dag kwam een persoon langs bij de receptie van Al Rasheed die vroeg of u er was. U had echter verlof die dag, wat die persoon werd meegedeeld. Twee dagen later, op een vrijdag na terugkeer van uw werk, werd u door 2 personen op een motorfiets beschoten in de straat Falastin. U kon zich verschuilen achter een auto waarna die 2 personen wegreden. U stak de straat over en nam een taxi terug naar uw werkplaats. U vertelde alles aan uw vriend en collega Mohammed. Hij raadde u aan aangifte te doen, maar dit wou u niet doen. U belde uw vader op, die u zei dat u meteen moest vertrekken naar Turkije. U kon niet terugkeren naar Egypte aangezien u geen visum had. U belde vervolgens uw oom op en vroeg of z'n zoon naar uw werkplaats kon komen om de sleutel van uw appartement op te halen zodat hij uw spullen en documenten kon brengen. U bracht de nacht door op de zender en verliet de volgende dag, om 20u, Irak.

Het was eind november 2017 toen u Bagdad verliet en naar Turkije ging. U bleef daar ongeveer anderhalve maand en vertrok met het vliegtuig naar Italië, omdat u in oktober 2017 een visum had verkregen om in december naar Italië te gaan voor een toeristisch bezoek. Op 11 januari 2018 kwam u in België aan. U wachtte vervolgens enkele maanden om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen op aanraden van een advocaat, zodat uw vingerafdrukken voor Italië niet langer geldig zouden zijn. Uiteindelijk diende u dan toch uw verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 25 september 2018.

In België bent u religieus gehuwd in september 2018. U leerde uw vrouw in België kennen.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart (origineel), uw diploma van de Universiteit van Greenwich (origineel), uw diploma en de bijhorende puntenlijsten van de universiteit MSA (origineel), een brief van Al Baghdadia Media Group ter bevestiging van uw tewerkstelling (origineel), 2 perskaarten van Al Baghdadia en 1 van Al Rasheed (allen originelen) en een usb-stick met daarop uw grafisch werk, video's over de sluiting van Al Baghdadia te Egypte, een artikel, enkele foto's van uzelf en collega's en documenten in verband met een gestolen auto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u in Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden in Irak omdat u het slachtoffer werd van een schietpartij ten gevolge van uw werk voor de zender Al Baghdadia die zich kritisch opstelt ten aanzien van de Iraakse regering (CGVS, p. 14). Onderstaande vaststellingen tonen echter aan dat aan uw vluchtmotief geen geloof kan worden gehecht en dat uw profiel niet volstaat om u een statuut toe te kennen, waardoor u niet aannemelijk maakt dat u in Irak vervolging dient te vrezen.

Vooreerst benadrukt het CGVS dat het niet in twijfel trekt dat u gedurende een periode werkzaam was bij de zender Al Baghdadia. Een journalistiek profiel kan in specifieke gevallen een bepaald risico met zich meebrengen, bv. wanneer een bepaald medium zich kritisch opstelt ten aanzien van de regering, hetgeen inderdaad het geval is voor de zender Al Baghdadia (zie blauwe map, document 1-2). De ernst van dit risico zal echter variëren naargelang de specifieke kenmerken van het profiel, de activiteiten van een verzoeker en de welbepaalde context waarin de verzoeker zich bevindt. Zo zal bv. een journalist die effectief kritische artikels schrijft en publiceert een duidelijk hoger risico lopen omwille van het werk op zich maar ook omwille van de zichtbaarheid en/of bekendheid die dergelijk profiel met zich meebrengt. Wat uw eigen functie betreft, blijkt dat u op geen enkele manier zelf direct betrokken was met de inhoud van wat de zender Al Baghdadia naar buiten bracht of dat u zelf enige input had op dit vlak. U was in de eerste plaats grafisch vormgever, wat met het inhoudelijke werk weinig tot niks te maken heeft. Verder stond u volgens uw verklaringen in voor het leggen van contacten met de politieke gasten voor het kritische programma 'studio 9'. Dit nam zo'n 2 uur van uw werktijd in, maar uw voornaamste job bleef grafisch ontwerp (CGVS, p. 6-7). Hoewel dit programma inderdaad bekendstaat als een politiek programma gekend voor de kritische standpunten met betrekking tot het beleid in Irak, dient te worden opgemerkt dat u, buiten dat u gasten opbelde en optrad als coördinator tussen de andere medewerkers, niet op een directe wijze betrokken was bij het programma, laat staan dat u zelf een rol speelde in de kritische inhoud van het programma of in de onderwerpen die aan bod kwamen (CGVS, p. 7). Hierbij moet ook nog de kanttekening gemaakt worden dat u geen enkel bewijs voorlegt van enige betrokkenheid bij dit programma. Nergens verscheen uw naam of iets dergelijks, waardoor niet kan aangenomen worden dat u een zichtbare rol speelde bij de zender of, bij uitbreiding, dit politiek programma (CGVS, p. 9).

U kunt dus bezwaarlijk aanzien worden als een kritisch journalist. Zelf geeft u als voorbeelden van werknemers bij de zender die problemen kenden Najm Al Rubaie, Munthadhar Al-Zaidi, de man die de schoenen naar voormalig president van de VS Bush gooide, een vrouw die vermoord werd in 2008 in Samarra en Anwar al Hamdani die ze in Egypte zouden proberen te vermoorden, wat enigszins vreemd is aangezien u tegelijk ook verklaart dat iedereen die voor Al Baghdadia werkte, wordt gevisieerd door 'hen' (CGVS, p. 11, 18-19). Dat er inderdaad enkele personen van de zender problemen kenden wordt erkend door het CGVS. Het gaat hier echter om leidende figuren of journalisten. Gezien u een eerder technisch profiel had, ziet het CGVS niet in welk gevaar u zou kunnen betekenen voor potentiële vervolgers in Irak.

Daarbij kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent uw terugkeer naar Bagdad en uw werk voor Al Baghdadia na die terugkeer. U blijkt namelijk nauwelijks op de hoogte van de ontwikkelingen rond de sluiting van de kantoren in Irak en de verklaringen die u er over aflegt, komen niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Daarbij is het ook verwonderlijk dat u niet lijkt te weten dat de Al Baghdadia nog wel degelijk actief is online en op sociale media (zie <http://albaghdadiyagroup.com/>, waar nog steeds artikels verschijnen en <https://www.facebook.com/Albaghdadiyanews/>). U verklaart namelijk dat in april-mei 2016 alles gesloten was in Egypte, maar dat het kantoor in Bagdad nog steeds open was toen. Het was pas op het einde van maand 6 van 2016 dat ook in Bagdad de kantoren sloten (CGVS, p. 8). Over de sluiting van het kantoor in Bagdad zegt u daarbij dat het de beslissing was van de zender zelf. Op de vraag of het geen beslissing was van de Iraakse overheid, antwoordt u ontkennend. Voorts weet u ook helemaal niks over kantoren van Al Baghdadia buiten Bagdad in Irak (CGVS, p. 11). Dit is uiterst opvallend aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het Iraaks Ministerie van binnenlandse zaken reeds in maart 2016 veiligheidsagenten beval om het personeel uit de kantoren van Al Baghdadia in 16 Iraakse steden te verwijderen aangezien de licentie was ingeroepen door de mediaregulator, wat overigens al in 2014 gebeurd was.

Aan het kantoor te Bagdad stond bewaking die verhinderde dat personeel nog het kantoor kon binnen gaan. Verder blijkt dat de sluiting verband hield met de oproep op Facebook van Al Baghdadia tot de protesten die toen gaande waren in Bagdad waardoor het zeer bevreemden overkomt dat u geen idee hebt van het feit dat Al Baghdadia toen wel nog actief was (en nog steeds is) op Facebook. U beweert dat het minder belangrijk was, wat de zender op Facebook schreef, en dat het vooral van belang was om de uitzendingen stop te zetten, en dan meer specifiek studio 9 (CGVS, p. 8-9). U heeft klaarblijkelijk geen idee van de rol die Al Baghdadia speelde in de protesten in het voorjaar 2016 en wat dit met de sluiting te maken kon hebben. Volgens u was het wel een voorstander van die protesten, maar verder weet u zeer weinig (CGVS, p. 10; zie blauwe map, documenten 4-5).

U wordt op het einde van uw interview geconfronteerd met de informatie die het CGVS over de sluiting van Al Baghdadia ter beschikking heeft. U ontkent eerst en zegt dat het over de sluiting van 2014 gaat. Daarna antwoordt u wat ontwijkend door te stellen dat er 2 kantoren zijn in Bagdad van die zender. Zelfs al was u niet persoonlijk aanwezig tijdens de sluiting van het kantoor waar in het artikel sprake van is, dan nog kan men verwachten dat u op de hoogte bent van het verloop van de sluiting, wat evenwel niet het geval is en wat u verklaart door te stellen dat u, hoewel u er werkte, niet de CEO was en dus niet van alles op de hoogte kon zijn (CGVS, p. 20). Aangezien u echter niet enkel zeer onwetend bent over het verloop van de sluiting in Irak maar deze ook compleet verkeerdelijk in de tijd situeert én verklaarde nog gewerkt te hebben voor de zender in Bagdad nadat deze volgens beschikbare info al gesloten was, hebt u niet aannemelijk kunnen maken nog in Bagdad voor Al Baghdadia gewerkt te hebben.

Dat u in Irak zelf niet langer tewerkgesteld was bij Al Baghdadia maakt dat er nog minder een gegronde vervolgingsvrees voor u zou bestaan in Irak omwille van uw profiel. Het zou dan ook verbazen moest u meer dan een jaar na uw werk voor die zender in Egypte het slachtoffer wordt van een schietpartij te Bagdad. Ten eerste komt het al bizar over dat iemand plotseling zonder enige aanleiding naar u komt informeren op uw laatste werkgever Al Rasheed, terwijl u al sinds eind april-begin mei 2016 in Bagdad woonde (CGVS, p. 3). Pas eind november 2017 vond de schietpartij plaats, wat betekent dat u meer dan een jaar probleemloos in Bagdad woonde (CGVS, p. 13). Bovendien moet nogmaals worden opgemerkt dat u geen enkele rol speelde in enig inhoudelijk kritisch werk voor deze zender. Wat bepaalde actoren er dan ook toe zouden bewegen om u te vervolgen is een raadsel. Deze samenhang van vaststellingen, zijnde dat u een zeer beperkt zichtbare rol speelde bij Al Baghdadia en bij de inhoud niet betrokken was en dat u maandenlang na de sluiting nog zonder problemen in Bagdad kon leven, maakt dat aan uw vluchtrelaas maar moeilijk geloof kan worden gehecht.

Zoals reeds aangeven is het loutere gegeven dat u een bepaalde periode werkzaam was bij de zender Al Baghdadia op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hieruit volgt dat een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft. U moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen. U blijkt hier evenwel niet in te slagen. Voor de volledigheid kan bovenstaande ook gelden voor uw verklaringen omtrent uw geloof. U verklaart namelijk niet de voorschriften van de islam te volgen, maar op zich wel te geloven in Allah. Het is uw eigen idee maar u overtuigt niemand om zijn of haar ideeën te veranderen. Bovendien blijkt ook bv. uit het feit dat u religieus gehuwd bent, dat u uw geloof niet compleet hebt afgezworen. Dat u geen praktiserend moslim bent, betekent ook niet automatisch dat u in Irak problemen zou kennen, wat eveneens blijkt uit het feit dat u meer dan een jaar probleemloos in Bagdad kon leven en werken. U zegt dan wel dat kinderen in Irak verplicht worden hetzelfde te denken als hun ouders, maar concrete persoonlijke problemen hierdoor geeft u verder niet aan, waardoor het CGVS dit niet als een belemmering ziet waardoor u niet in staat zou zijn terug te keren naar Irak (CGVS, p 3).

Tot slot is het verlies van uw internationaal paspoort ook vrij opmerkelijk te noemen. U raakte het jammerlijk kwijt in augustus op de tram (CGVS, p. 13). Hoewel op zich niet onmogelijk, is het toch wat toevallig dat u hier in België plotseling uw paspoort verliest. Het CGVS vermoedt dan ook dat u uw paspoort achterhoudt, aangezien op uw paspoort informatie zou kunnen staan over uw werkelijke vertrekdatum en reisweg.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande niet wijzigen. De documenten die verband houden met uw werk voor Al Baghdadia dateren van 2013, 2015 en 17 april 2016, waardoor een langere tewerkstelling dan deze datum al niet kan worden aangetoond. In de dankbrief wordt ook niet gespecificeerd welke periode u er werkte. Bovendien is het wat vreemd dat u een waarderingsbrief kreeg als u op dat moment nog werkzaam was bij de zender (CGVS, p. 9). De badge van Al Rasheed toont dat u als grafisch designer werkzaam was bij deze zender, wat ook niet wordt betwist. Ook uw identiteitskaart en uw diploma's houden allen verband met zaken die door het CGVS op geen enkele wijze betwist worden, namelijk uw identiteit, herkomst en uw scholing. De usb bevat enkele foto's van uzelf en collega's. Er staan ook enkele beelden op van uw grafisch werk, maar die bestanden konden door het CGVS niet geopend worden. In elk geval hebben deze volgens uw verklaringen enkel te maken met uw grafisch werk en niet met uw betrokkenheid bij het programma studio 9 (CGVS, p. 9). De video's bleken niet te werken, maar houden volgens uw verklaringen verband met de sluiting van Al Baghdadia in Egypte (CGVS, p. 9). Er staat tevens een artikel op die bericht over diezelfde sluiting, daterend van 15 april 2016. De motivering in deze beslissing richt zich echter op de sluiting in Bagdad, en niet in Egypte, waardoor ook deze elementen geen ander zicht bieden op de conclusie van het CGVS. Er staan tot slot ook 2 documenten op aangaande een gestolen auto, waar u niks over meldde op het CGVS maar die vermoedelijk gaan over de auto van uw vader aangezien de documenten dateren uit 2006 (CGVS, p. 2).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft.

Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 48/3 en 48/4 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen wel degelijk blijkt dat zonder zijn tussenkomst de kritische programma's ten gevolge waarvan de zender uiteindelijk in aanvaring kwam met de Iraakse overheden, deze programma's op de zender terecht zouden komen. Verweerder gaat ten onrechte uit van de stelling dat enkel journalisten met een bepaald uitgesproken profiel door de autoriteiten worden gezocht. Verzoeker verwijst naar UNHCR "*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*" van mei 2019) en stelt dat hij kan worden aanzien als een "*media professional*" en een "*employee*" van een mediaoutlet aan wie door de vervolgende autoriteit of groepering een bepaalde kritische mening wordt toegeschreven omwille van zijn vak, status of tewerkstelling door/voor een geviseerde zender. Het is geenszins het geval dat enkel uitgesproken en vooraanstaande profielen van journalisten in aanvaring komen met de vervolgende overheden of groeperingen.

Verzoeker stelt enkel te hebben gewerkt voor het kantoor in Bagdad en dat het dus aannemelijk en begrijpelijk voorkomt dat hij geen kennis heeft van mogelijke andere kantoren van deze zender in Irak.

De beweringen dat verzoeker bewust zijn paspoort zou achterhouden om zodoende zijn reisweg te verbergen louter berust op speculatie omdat verweerder weet dat verzoeker via Italië gereisd is alvorens naar België te komen.

Aangaande de weigering van toekenning van de subsidiaire bescherming status steunt verweerder op het "*EASO rapport Country of Origin Information report Iraq Security situation*" van maart 2019 terwijl dit rapport geenszins uitsluit dat verzoeker het risico dreigt te worden van willekeurig geweld bij een terugkeer naar Bagdad; verzoeker verwijst naar de p. 78 en p. 83 van het rapport waarin wel degelijk bevestigd wordt dat de Iraakse overheid niet in staat is het geweld in Bagdad van groeperingen en milities in bedwang te houden ten einde de veiligheid en de integriteit van de burgers in waarborgen.

Beoordeling

2.2.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden

in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2.2. Het staat niet ter betwisting dat verzoeker gedurende een periode werkzaam was bij de zender Al Baghdadia. Inzake verzoekers eigen functie blijkt echter dat hij niet persoonlijk betrokken was met de inhoud die de zender Al Baghdadia naar buiten bracht of dat hij zelf dienaangaande enige input had. Verzoeker was in de eerste plaats immers grafisch vormgever. Hij stond volgens zijn verklaringen ook in voor het leggen van contacten met de politieke gasten voor het kritische programma ‘studio 9’, hiervoor contacteerde verzoeker de gasten en trad hij op als coördinator tussen de andere medewerkers. Aldus blijkt dat verzoeker niet op een directe wijze betrokken was bij het programma, laat staan dat hij zelf een rol speelde in de kritische inhoud van het programma of in de onderwerpen die aan bod kwamen. Dit klemt des te meer omdat verzoeker geen bewijs bijbrengt van enige betrokkenheid bij dit programma. Aangezien verzoekers naam niet verscheen, kan niet aangenomen worden dat hij een zichtbare rol speelde bij de zender of het kritische programma. Verweerder stelt bijgevolg terecht vast dat verzoeker bezwaarlijk aanzien kan worden als een kritisch journalist.

Hoewel er inderdaad enkele personen van de zender problemen kenden, blijkt dit echter leidende figuren of journalisten te betreffen. Verzoeker beschikt daarentegen over een technisch profiel. Dit blijkt ook uit zijn verklaringen omtrent zijn werk voor Al Baghdadia na zijn terugkeer. Verzoeker was nauwelijks op de hoogte van de ontwikkelingen rond de sluiting van de kantoren in Irak. Verzoeker blijkt niet op de hoogte zijn van de online activiteiten van Al Baghdadia op sociale media. Verzoeker wist ook niks over kantoren van Al Baghdadia buiten Bagdad in Irak; hetgeen niet aannemelijk is aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het Iraaks Ministerie van binnenlandse zaken reeds in maart 2016 veiligheidsagenten beval om het personeel uit de kantoren van Al Baghdadia in 16 Iraakse steden te verwijderen aangezien de licentie was ingeroepen door de mediaregulator. Verder blijkt dat de sluiting verband hield met de oproep op Facebook van Al Baghdadia tot de protesten die toen gaande waren in Bagdad, waardoor het ongeloofwaardig is dat hij geen idee heeft van het feit dat Al Baghdadia toen nog actief was op Facebook. Verzoeker heeft blijkbaar geen idee van de rol die Al Baghdadia speelde in de protesten in het voorjaar 2016 en de reden van de sluiting. Zelfs indien verzoeker niet persoonlijk aanwezig was tijdens de sluiting van het kantoor, dan nog kan men verwachten dat hij kennis heeft van het verloop van de sluiting van de werkgever waarvoor hij hand- en spandiensten leverde. Indien verzoeker enkel werkzaam was op het kantoor in Bagdad kan alsnog van hem, die voordien in Egypte werkte voor de zender en een asielaanvraag in Zweden stopzette teneinde het werkte hernemen, kennis worden verwacht omtrent het dagelijks functioneren en de zichtbaarheid van de zender.

Het is tevens niet aannemelijk dat iemand zonder enige aanleiding naar verzoeker informeert bij zijn laatste werkgever Al Rasheed, terwijl hij al sinds eind april-begin mei 2016 in Bagdad woonde (CGVS, p. 3). Pas eind november 2017 vond de schietpartij plaats, wat betekent dat hij meer dan een jaar probleemloos in Bagdad woonde (CGVS, p. 13).

Aangezien verzoeker een zeer beperkt zichtbare rol had bij Al Baghdadia, niet bij de inhoud betrokken was en hij maandenlang na de sluiting nog zonder problemen in Bagdad kon leven, is het verzoekers vluchtrelaas niet plausibel.

De loutere verwijzing naar zijn tewerkstelling bij een mediazender kan niet leiden tot de erkenning van de status van vluchteling aangezien verzoeker er niet in slaagt de vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken.

Verzoeker voert geen betwisting omtrent de motivering inzake zijn geloof. Deze motivering blijft dan ook onverminderd overeind, hetgeen des te meer geldt aangezien verzoeker religieus gehuwd is waardoor blijkt dat hij zijn geloof niet volledig heeft afgezworen.

De voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. De kritiek op de motivering inzake verzoekers verloren paspoort is derhalve overbodig en kan niet leiden tot een ander besluit.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen de opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

Waar verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie, blijkt dat de bestreden beslissing een uitgebreide analyse bevat van de veiligheidssituatie in Bagdad. De informatie waar verzoeker naar verwijst werd door verweerder reeds in aanmerking genomen en bevat geen concrete informatie die deze omstandige analyse kan weerleggen.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhoogt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS